

**Appelshoffer Péter, Ficzek Ferenc,
Gimesi Judit, Gyenes Zsolt,
Jónás Péter, Károly Sándor Áron, Mátis Rita,
Molnár Ágnes Éva, Szabó Zsófia,
Szalay Miklós, Szigethy Anna**

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

Artcadia, ú.f. 1(1), 26–47. (2022)

DOI: 10.57021/artcadia.3292

A cikkre a Creative Commons 4.0
standard licenc alábbi típusa vonatkozik: CC-BY-NC-ND-4.0.

Bauhaus-kurzusok a Rippl-Rónai Művészeti Intézetben

A 2018/2019-es tanév tavaszi szemeszterében a Rippl-Rónai Művészeti Intézet oktatói a százesztendősi Bauhaus jegyében adták ki művészeti kurzusaik feladatait a hallgatóknak.

Ez a kísérlet arra irányult, hogy a Bauhaus módszerei friss, kortárs megközelítésben keljenek új életre. Mint a Bauhaus stílusát megidéző parafrázisok, reflexiók, újraértelmezések - különböző műfajokban, technikai háttérrel és médiumban (festmények, grafikák, animációk, filmek, installációk, performanszok, printek stb.) készültek el a hallgatói alkotások. Ez a katalógusszerűen megszerkesztett szöveg a projektek illusztrált dokumentációja: az egyes kurzusok konkrét feladatairól, a munkafolyamatokról és tapasztalatokról szóló oktatói beszámolók.

kulcsszavak: kortárs művészeti képzés, parafrázis, reflexió, újraértelmezés, Bauhaus-évforduló

Bauhaus Courses at the Rippl-Rónai Art Institute

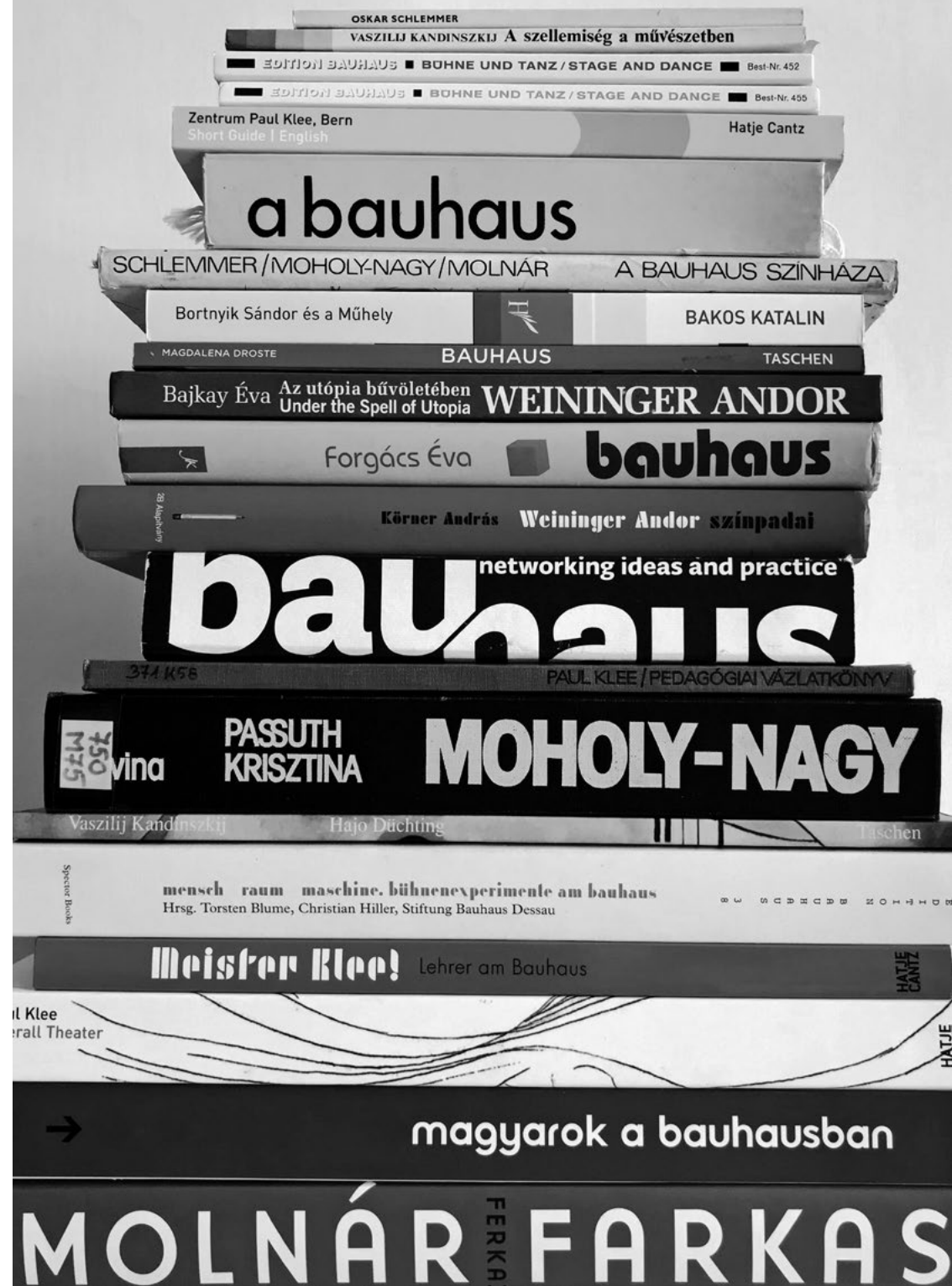
In the spring semester of the 2018/2019 academic year, the Rippl-Rónai Art Institute's teachers designed student projects in the spirit of the Bauhaus centenary. This experiment was an attempt to revive the Bauhaus methods through a fresh, contemporary approach. As paraphrases, reflections and reinterpretations of the Bauhaus style, the students' works were produced in different genres, technical backgrounds and media (paintings, graphics, animations, films, installations, performances, prints, etc.). This text, edited in catalogue format, is an illustrated documentation of the projects: teachers' reports on the specific tasks of each course, the work processes and the experiences.

keywords: contemporary art education, paraphrase, reflection, reinterpretation, Bauhaus anniversary

A Bauhaus (1919–1933) innovatív oktatási gyakorlata az elmúlt száz esztendőben változatos módon integrálódott a képzőművészet, a design és az építészet képzési struktúrájába. Ez inspirálta, hogy a Bauhausban bevezetett módszereket a kaposvári Rippl-Rónai Művészeti Intézetben kortárs képzési közegben gondoljuk újra. Az alapokhoz akartunk visszatérni, hogy a Bauhaus tanárainak, növendékeinek eredményeit, a pedagógiai szemléletet és magát a stílust konkrét feladatokon keresztül ismerhessék meg hallgatóink, és egy szemeszteren át saját újragondolásaik révén fedezzék fel a Bauhaus ma is érvényes eszköztárát.

A félév során 16 oktató 18 kurzusán hozzávetőleg 130 hallgatónak adott feldolgozandó témát a Bauhaus: mozgóképes gyakorlatokon, fotográfia, rajzolás-festés, színtan, multimédia tervezés stb. stúdiókon kapták feladatuk, hogy készítsenek különböző parafrázisokat, próbáljanak ki új technikákat, nézőpontokat, ismerjenek meg alkotói életműveket, és reflektáljanak a száz évvel ezelőtti témákra, jelenségekre. A tanórák projektjei mellett a hallgatók részt vehettek a Bauhaus-témát különböző nézőpontokból elemző előadásokon, tanulmányutakon, workshopon, valamint ízelítőt kaphattak az ünnepségek és performanszok köréből is.

A Bauhaus kísérletei tehát kortárs megközelítésben, változatos médiumokban, egyéni feldolgozásokon keresztül keltek új életre. A hallgatói munkák születésének háttéréről a következő oldalak informálnak, oktatóink rövid leírásai az egyes kurzusok konkrét feladatairól, a munkafolyamatról, az elkészült alkotásokról és tapasztalatokról nyújtanak áttekintést.

„Formai eszközökkel és a színek kölcsönhatásaival való foglalatosság”

A RIPPL vizuális tanszék adjunktusa,
rajzolás-festést oktat.

(APPELSHOFFER PÉTER KURZUSA)

Készítették
a Képzőművészeti BA szak
hallgatói:

Friebert Klaudia
Csiga Klaudia Mirtill
Doboróczi Gábor
Gillich Bettina
Berényi Sándor

A gyakorlat nem valamiféle „egy az egyben” megidézett Bauhaus feladat, ugyanakkor nem is csupán az egykori oktatási alapelvek inspiratív felhasználása volt. A feladat(sor) valójában Paul Klee interdiszciplináris didaktikai megközelítésének egyfajta kivonata, s annak Josef Albers szín-kutatásaival megvalósuló szintézisének alapult.

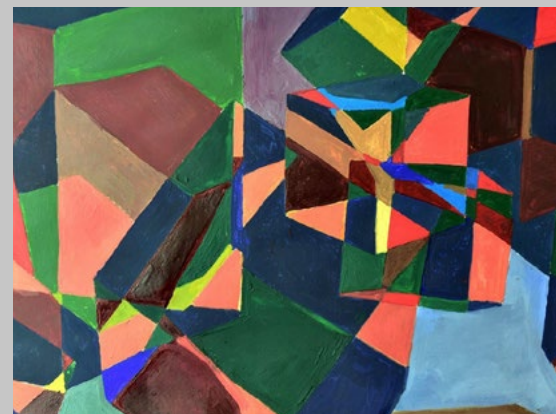
A gyakorlati – konkrétan festési – feladatok alapját a látható formákból elindítható, absztraháló-generáló, ritmizáló folyamatok adták. A természettel – melynek mi magunk is részei vagyunk – folytatott párbeszéd Klee szerint nem kevesebb, mint „conditio sine qua non” azaz, elengedhetetlen (elő)feltétel. Ugyanakkor „A régi mesterek iskolájának vége. A művész nem az önmagában vett természetet adja vissza, hanem a természeti törvényt.” – írja Klee a *Pedagógiai vázlatkönyvben*, azaz: „A művészet nem a láthatót adja vissza, hanem inkább láthatóvá tesz.” Természetesen a fenti feltételrendszer átfogóbb értelemben a diákoknak a társaikkal, tágabb környezetükkel, illetve a tanárral való együttműködésére, kommunikatív aspektusaira is vonatkozik.

1928/29-ben a Klee-féle szabad formálás elméleti oktatásának – ahogy a kiadott feladatnak is – kézzelfogható témája a kocka lett. „Kívülről és belülről, a legkisebb részműveletekben, a részfogalomtól az egész felé haladva tapogattuk le, vizsgáltuk meg minden egyes részterületét; behatoltunk a térbe, a felállított térkereszt középpontjából újra ki a külső síkokig, végül kívülről vettük szemügyre az immár meghitt ismerős térképződményt; de mi minden játszódtott itt le közben: beosztottuk kisebb kamrákra, kívülről-belülről leírtuk sajátos jellegüket, megfigyeltük a felületek feszültségei és a térbeli csomópontok közötti viszonyt,

válaszfalakat emeltünk mindenfelől, átlós lépcsőket építettünk és másztunk meg, megvizsgáltuk, hogy különböző helyzetű kockák hogyan hatnak egymásra a fő kockán belül – mindezt pedig a festő eszközeivel tettük, ponttal, vonallal és síkkal, fény árnyékkal és színnel (mértékkel, súllyal és minőséggel tehát ...)” – emlékszik vissza Helene Schmidt-Nonne egykori tanítvány.

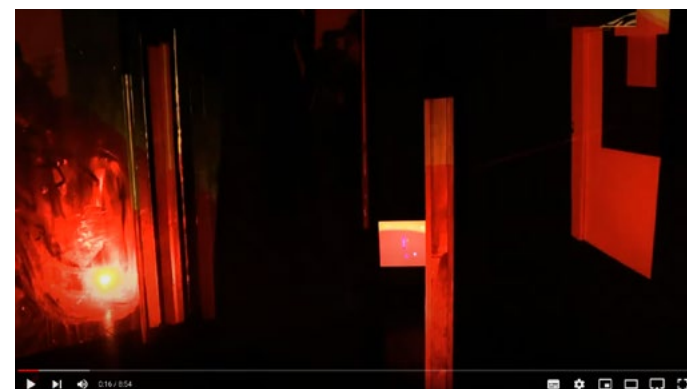
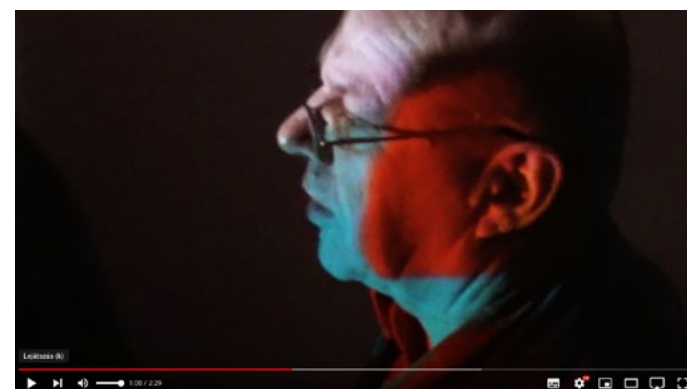
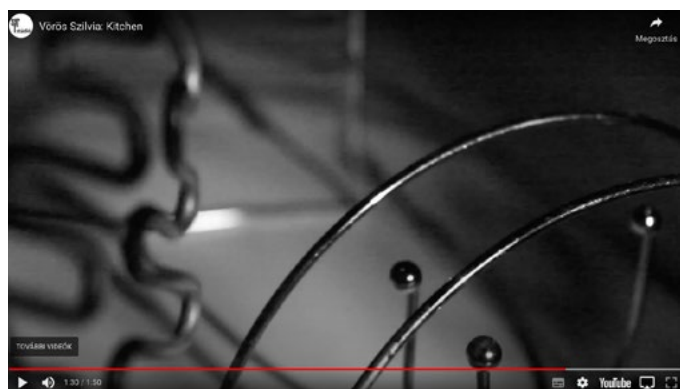
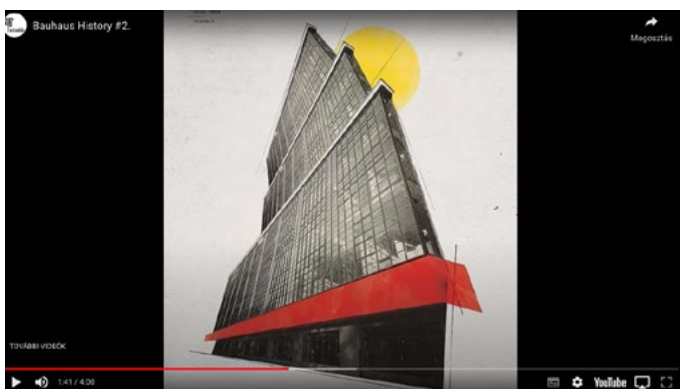
A cél az volt, hogy a többszörözések, különféle térábrázolási megközelítések, nézőpontváltások, egyensúlyi és kompozíciós megfontolások, a mérték-súly-minőség triász, a szín-forma összefüggések, ritmusok eszköztárával – merev szabályok nélkül – érzük el érzéki hatásainkat a műveken, elszakadva lehetőleg az olyan kötöttségektől, mint a tények, szokások vagy a különféle divatok. A fentiek életre hívásához Josef Albers szín-kölcsönhatásait vettük alapul, különös tekintettel például az utóképekre, illetve szimultán kontrasztra, a színek szubsztrakciójára, az additív és szubtraktív színkeverésre, az átlátszóság illúziójára, a tér-, valamint Bezold-hatásra, vagy a Weber-Fechner törvényre.

Válogatás hallgatói
festményekből

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/13-formai-eszkozokkal-es-a-szinek-kolcsonhatasaival-valo-foglalatossag>

*Az első oszlopban
a Bauhaus Historyból,
a másodikban a Moholy-
fénygyakorlatokból,
a harmadikban
a Bauhaus Up! filmből
láthatók részletek*

Vetített

képarchitektúrák

(FICZEK FERENC KURZUSA)

Ficzek Ferenc DLA (1975)
a RIPPL vizuális tanszék
docense, képzőművész

*Készítették
a Képzőművészeti BA
szak hallgatói:*

Király Ágnes

Králik Csaba

Molnár Dániel

Nyakas Márton

Orosházi János

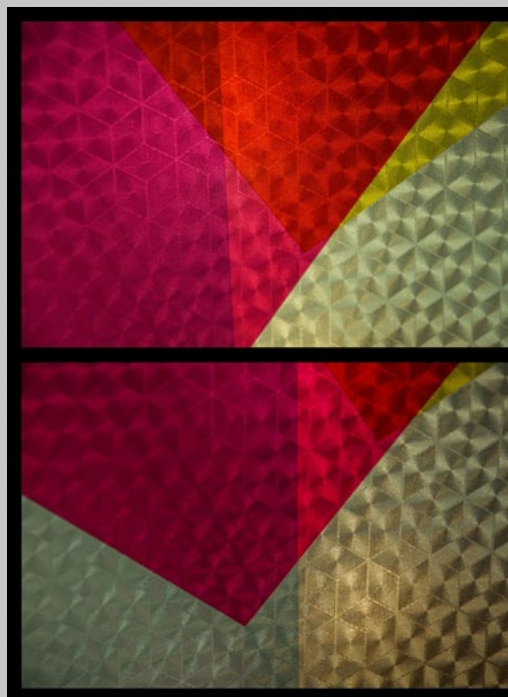
Szente Szimonetta

A Bauhaus szellemiségére reflektálva olyan megkomponált, komplex látványok létrehozása volt a cél, amelyek fényvetítés útján különböző tárgyak felhasználásával jönnek létre. Az elkészült munkák Moholy-Nagy László fényvel végzett fotókísérletei, valamint Schöffer Miklós nyitott mű teóriájának inspirációjából születtek, ahol a transzparens rétegeknek, a plasztikus felületekre vetülő árnyékoknak és tükröződéseknek a vizuális struktúraépítő szerepe dominál. A fényből és tárgyakkal konstruált kompozíciók mint vetített képarchitektúrák értelmezendők.

Felhasznált eszközök, anyagok: írásvetítő, színes műanyag fólia, különböző mértani testek, egyénileg választott, egyéb tárgyak.

A hallgatók az ismertetett koncepció és a bemutatott technikai lehetőségek után önállóan hozták létre egyéni kompozícióikat. Néhányan otthoni környezetben valósították meg elképzeléseiket, melyhez saját tárgyi környezetüket használták fel. A végeredményt jelentő fotók a képkivágás révén túlmutatnak a dokumentáción, autonóm művekként értékelhetők.

*Alkotók:
balra fent: Molnár Dániel
jobbra fent: Abai Nagy Sára
balra lent: Králik Csaba
jobbra lent: Orosházi János*

Színkör sátor

(GIMESI JUDIT KURZUSA)

Gimesi Judit, a RIPPL
Vizuális Tanszék adjunktusa,
textiltervező iparművész,
kutatói területe az
intelligens textilek.

*Készítették a Képzőművészet BA
szak hallgatói:*

Berényi Sándor
Cseke Fruzsina
Csiga Klaudia
Doboróczi Gábor
Farkas Fanni
Friebert Klaudia
Gillich Bettina
Huszi Zsóka
Kók Rebeka
Králik Csaba
Littván Lili
Lohner Lilla
Májér Viktória
Murvai Franciska
Nákity Nikolett
Orosházi János
Szarka Szíra

Szintan kurzus keretein belül tanulmányoztuk Johannes Itten és Bauhaus iskola által kidolgozott szintani elméleteket, különböző gyakorlati feladatokon keresztül foglalkoztunk az általuk felvetett szintani kérdéskörökkel. A hallgatók feladata az volt, hogy válasszanak egy szintani problémát, majd az adott témához kapcsolódóan készítsenek egy olyan installációt, amely anyag- és eszközhasználatában kilép a hagyományos keretek közül, és reflektál az adott szintani területre.

A hallgatók egyénileg készítették el az ötleteket, vázlatokat, majd közösen választottuk ki a kivitelezésre szánt installációt. A kiválasztást az eredetiség és ötletesség mellett a kivitelezhetőség (anyaghasználat, technikai felkészültség és időigényesség) szempontja határozta meg.

A választott installáció az Itten-féle színcsillag felhasználásával egy színkör-sátor lett. A különböző színárnyalatok szitanyomással készültek. A sátor szabása, megszerkesztése és a színkeverés csapatmunkában történt, a varrást egy hallgató vállalta magára. A hallgatók megküzdöttek a léptékváltás nehézségeivel, a nagyobb méretekben való szerkesztéssel, a színkeveréssel. Hasznos tapasztalatokat szereztek más technikák használatában, más nézőpontból láttak rá a már ismert témára.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/16-szinkor-sator>

Színkör sátor, installáció

Projektogram (reflektorikus szín-játék)

(GYENES ZSOLT KURZUSA)

Készítették az Elektronikus
ábrázolás BA szak hallgatói

animáció, videó:
Balogh Anett
Czigler Beatrix
Harangozó Veronika
Kadir Mert Kilic
Kárpáti Milán
Keszerice Tünde
Mackó Dorina
Mihály Marietta
Molnár Dóra
Rúzska Karolina
Seregély Alexandra
Sipos Bence
Somogyi Inez
Szi Anett
Tóth Orsolya
Törteli Zsombor
Ványai Réka
Végh Luca

hang, zene:
Pendert Ákos
Tóth Adrienn

Projektogram, animáció-videó akció, 08:55 min, 2019

A kurzus Bauhaus-feladatában a vetítés különféle, akár hagyományos módjai és a legújabb számítógépes programok (pl. Adobe After Effects) fuzionáltak. A hallgatók az első lépésben rövid animáció-szekvenciákat készítettek egyénileg, melyek kapcsán a főszínekből és az alapvető geometrikus formákból indultak ki. A transzparencia is lényeges kiindulási elemként szerepelt. A mozgóképi megformálással párhuzamosan hang, illetve zene is készült, melynek megalkotását az erre az alkalomra formálódott duó vállalta el a csoportból „kiválva”. A hangulat, a kiindulás adott volt. Az elkészült zene alkotta a végleges mű struktúráját, hosszát.

A következő lépés, az audiovizuális akció számított a produkció legizgalmasabb fázisának. Az összefűzött szekvenciákat különféle mozgó, vagy statikus felületekre vetítettük (pl. tükör, guruló paravánok, drapéria, a folyosó íves, megtört, forduló falsíkjai), több berendezés használatával.

A korábban már véglegesre formált zene alkotta a keretet ehhez (is). Több helyszínen, több változatban rögzítettük az akciókat. A vetítő és a vetített felület közé különféle módosító tárgyakat, anyagokat helyeztünk, mozgattunk (pl. törött üvegtömb, füst, tüll, mozgó alak szolgált erre a célra). A tükröződéseknek is nagy szerep jutott. Az alkotói szerepek cserélődtek, igazi improvizációk valósultak meg. Az elkészült nyersanyagokból (akciók vetített anyagából) egy végleges változatot szerkesztettünk szintén a már jól ismert, adott

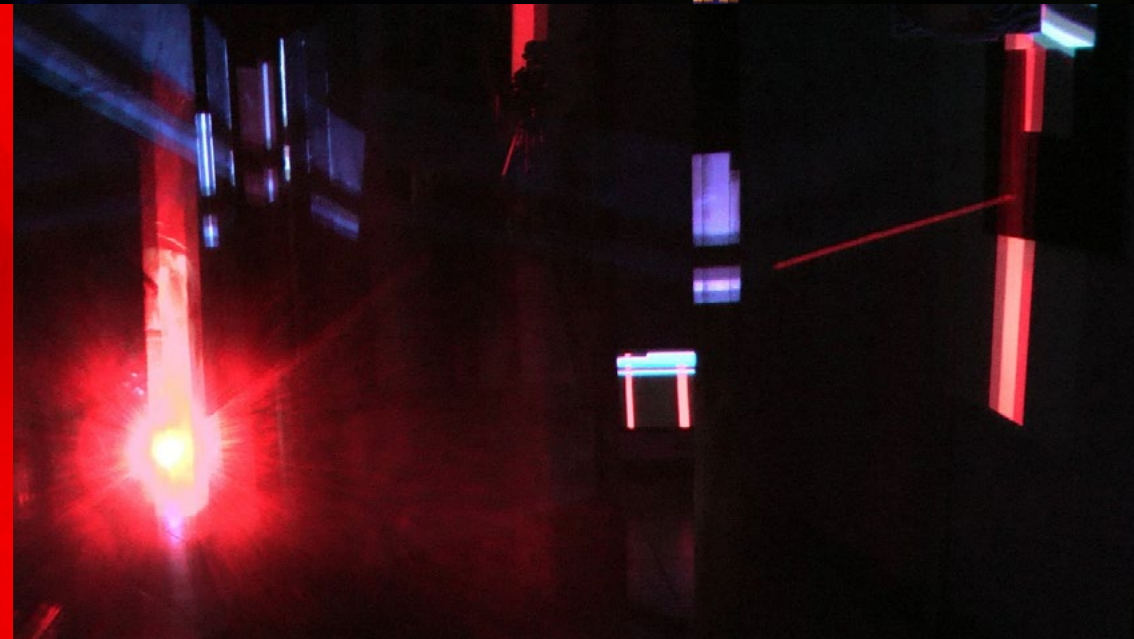
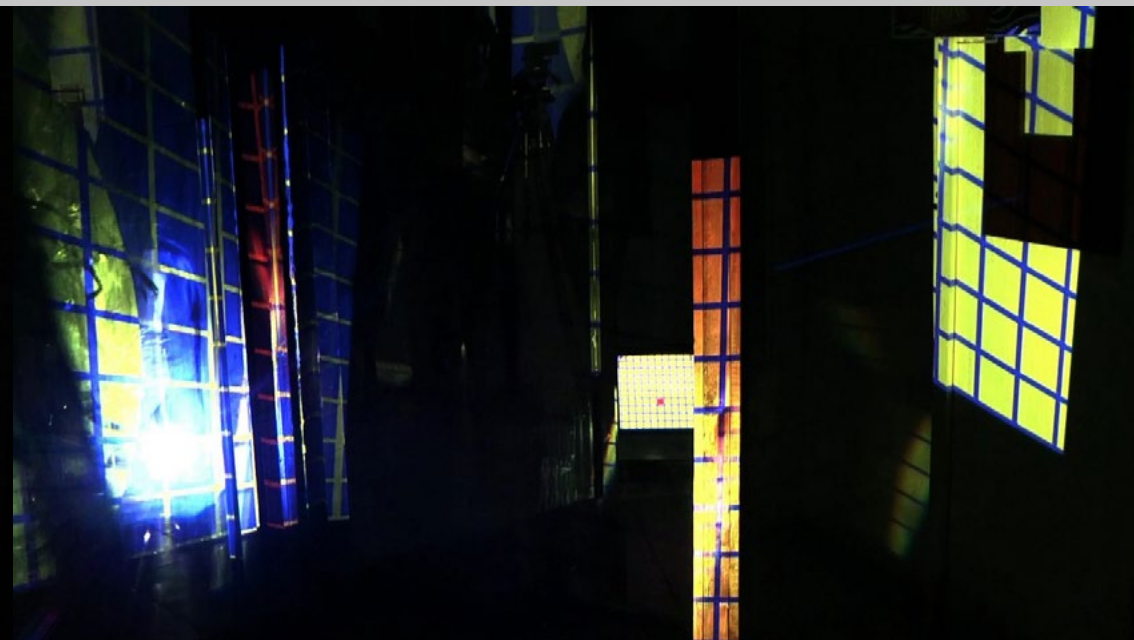
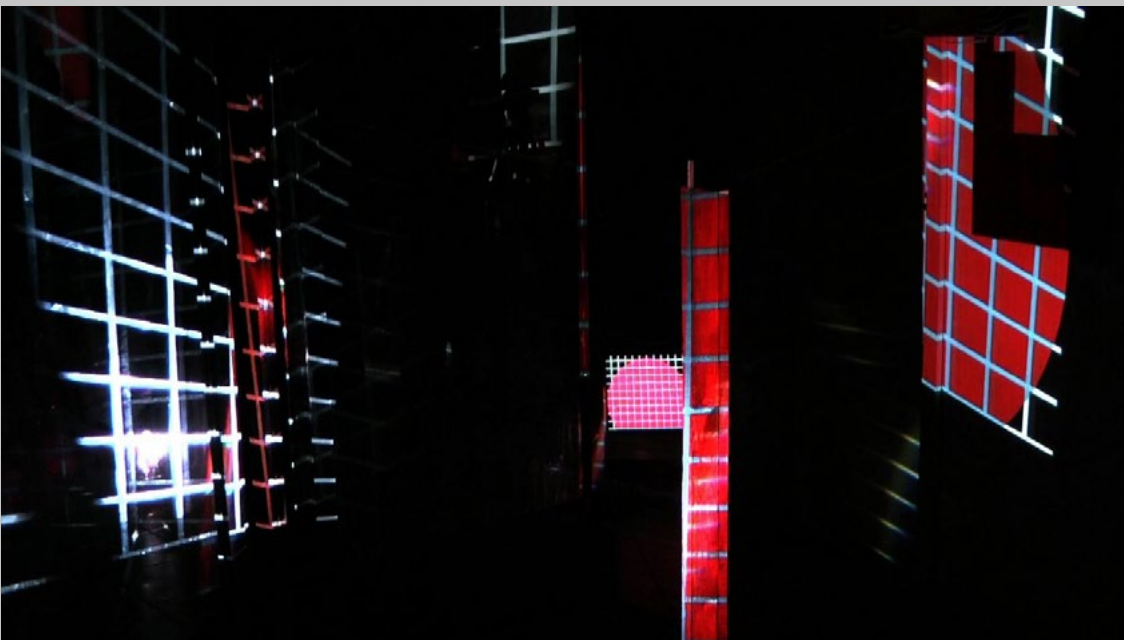
zenénkre. Az eredeti cím (**Projektogram**) változott, az akciót helyben **Katarzisk**nak keresztelték el a résztvevők.

E mű előképei között Moholy-Nagy Lászlónak a fény és mozgás jegyében fogant alkotásait, a Kurt Schwertfeger és Ludwig Hirschfeld-Mack által tervezett és bemutatott **Szín-szonatinát**, és a Bauhaus korszakát követő, de szellemiségét meghagyó olyan kísérleteket is megnevezhetjük, mint pl. Gyarmathy Tihamér fotogram-filmjét.

A projekt elsősorban a kreatívan kísérletező, szabad alkotó attitűdjét erősítette a hallgatókban. A Bauhaus szellemiségét is meghatározó játékosság és holisztikus szemlélet is kiemelt szempont volt. A közös munka, az egymásra-figyelés mással nem pótolható energiákat, emóciókat szabadít fel. A játékos, felfedező tanulás, az ilyen típusú tapasztalatszerzés a múlt ismereteire és újak szerzésére egyaránt irányul. A motiváción alapuló élményszerzés kapcsán az ismeretek is élővé válnak. Múlt, jelen és jövő találkozik, minden téren...

Gyenes Zsolt (1962) a RIPPL Vizuális Tan-
szék habilitált egyetemi docense. Médi-
aművész, szakíró, szerkesztő és kurátor.

[https://bauhausup.uni-
mate.hu/archiv/10-katarzis](https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/10-katarzis)

Bauhaus-reflexiók

(JÓNÁS PÉTER KURZUSA)

Készítették a Képzőművészeti BA szak hallgatói:

Csík Dominik
Deli Dorina
Fazekas Réka
Kiss G. Dániel
Kovács Maja Etna
Molnár Adrienn
Nákity Nikolett
Pavelka Patrik
Tippel Teodóra

A projekt során mindenki szabadon választhatott a Bauhaus iskola különböző szakterületeiről vagy alkotóitól. Elsősorban motívumgyűjtés előzte meg a munkák megszületését. Több esetben csak a stílusra való utalások jelentek meg akár szögletes konstruktív formák, alakzatok képében, de készültek parafrázisok, formai átírások, különféle absztrakciók is.

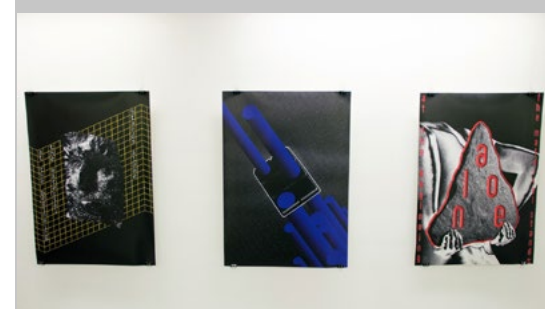
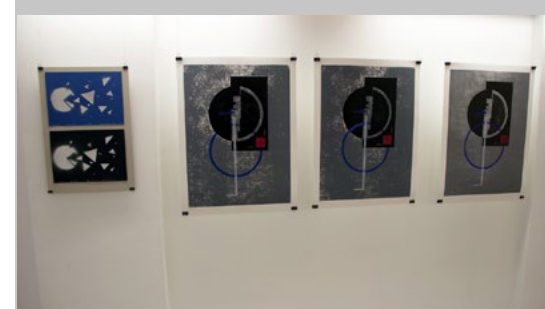
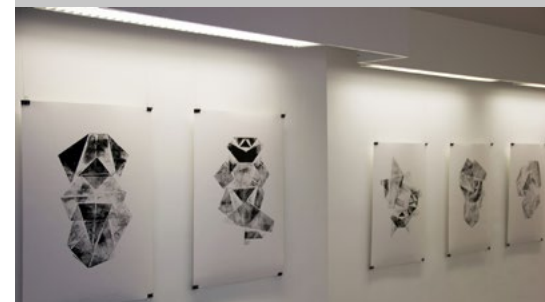
Csík Dominik kétféle hidegtű-grafikájában Lego-elemekből felépített halmazszerű kompozíciókon keresztül utalt a formai építkezésre, a konstrukció laza kohéziójára. **Deli Dorina** kisméretű nyomataiban labirintusszerű alakzatokban dinamikus elemként a méhek mozgását jelenítette meg, sorozatában a sárga háttérszín markánsan kiemeli a fekete rajzolatokat. **Tippel Teodóra** ritmizáló sávokból kialakított sajátos óraalakzatot készített, jellegzetes centrális kompozíciót felhasználva. **Kovács Maja Etna** a Bauhaus iskola logóját, nevezetesen a Schlemmer-féle kompozíciót gondolta újra az elemek színezésével, átrendezésével: több képből álló papírmetszet-sorozatot állított össze tiszta és semleges színek összehangolásával. **Kiss G. Dániel** egy stilizált képernyőhalmazt ábrázolt jellegzetes adáshibára utaló szemcsés sávokkal – sok kicsi képkockát létrehozva. **Nákity Nikolett** egy Moholyról készült jellegzetes félalakos fotográfiát szerkesztett át, aminek portróját Bauhaus alakzatokkal látta el. A munka hidegtű technikával készült, ami némiképp magában hordozza a fotó jelleget. **Pavelka Patrik** portrékat konstruált Bauhaus stílusban, ahol szinte már teljesen elvonatkoztatott a fej alakjától kizárólag jól válogatott tiszta

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/27-bauhaus-az-alagsorban>

Jónás Péter a RIPPL adjunktusa, képzőművész, oktatósi tematikájában többek közt a sokszorosító grafikát képviseli.

és tört színek alkalmazásával. **Fazekas Réka** már jól kivehető figurális alakot ábrázolt linómetszetével, nála inkább egyfajta stilizálás jellemzi az alkotói folyamatot. **Molnár Adrienn** munkájában a befestékezett, hajtogatott papíralakzatok lenyomataival találkozhatunk, ahol a nyomtatás során keletkezett festékfelületek finom vagy esetleges rajzolata adja meg a végeredményt.

A hallgatóknak a kurzus során használt sokszorosító grafikai technikák valamelyikét használva kellett munkájukat megvalósítani. Az esetek többségében sikerült a megfelelő technikát alkalmazni (hidegtű, papírmetszet, linóleummetszet). Gyakori volt a papírmetszet alkalmazása – ami mellesleg a Bauhausban is elterjedt volt. Ugyanakkor a hidegtű munkák is ígéretes végeredményt mutattak. Köztudott, hogy ezt az eljárást eredetileg nem használták. Így sajátos végeredmények születtek. Végül nagyon változatos, kreatív átírások jöttek létre, amelyeknek képi és technikai kivitelezése is jó színvonalú lett.

Válogatás hallgatói munkákból

(KÁROLY SÁNDOR ÁRON KURZUSA)

Károly Sándor Áron (1978)
a RIPPL Média Tanszék
docense, fotó-képzőművész.

*Készítették a Fotográfia BA
szak hallgatói:*

Bácsai Vivien
Fábry Anna
Gyöngyösi Soma
Kocsis Ágnes
Ludmann Dániel
Tamás Fanni
Pataki Botond

A Bauhaus fotográfiai hagyományaira építve olyan képi világ kialakítása volt a cél, amelynek gyökerei érintőlegesen – vagy éppen teljesen – a Moholy-Nagy László által képviselt iskola tanításaiból eredeztethetők. A kiindulópont az 1985-ben megjelent *Bauhaus Photography* című könyv volt, melynek tartalmára alapozva a munkafolyamat szerves részét egy mai (kortárs) megfogalmazás, a technikával, kompozícióval, tárgyi és képi valósággal való játék képezte.

Azok a technikák, amelyeknek használata napjainkban többnyire a laborálás első alapgyakorlatai/technikái közé sorolandók, az 1920-30-as években virágkorukat élték. Nemcsak a technikai megvalósítás, hanem a kompozícióval, a formákkal és a képi világgal való a szabad játék is fontos volt. Ezt a játékos/kísérletező alkotói attitűdöt próbáltuk feleleveníteni, egy pár hónapnyi munkába sűríteni, tulajdonképpen belekóstolni a kor képelméleti és technikai problémáiba.

A hallgatók/alkotók 13 x 18-as fotópapírra öt különböző eljárással dolgoztak fel egy egységes témát, amelyet ők találtak ki maguknak. A téma kapcsolódhatott csak formailag vagy csak elméletileg a Bauhaushoz. Az eljárások, amelyekkel dolgoztunk a szolarizáció, montázs 2-3 különböző negatívról, relief eljárás és kép raszterre bontása.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/19-bauhaus-photography-most>

Alkotó: Ludmann Dániel

Alkotó: Tamás Fanni

Alkotó: Bácsai Vivien

Alkotó: Bácsai Vivien

Figura mozgása belső térben, geometrikus elemek között

(MÁTIS RITA KURZUSA)

*Készítették a Képkalkotás
BA szak hallgatói:*

**Cseke Fruzsina
Lohner Lilla
Orosházi János**

A kurzuson a Bauhausra jellemző vizuális elvek, konstruktív elemek megjelenítése volt a cél a rajzi, festészeti feladatokban, mint például Bortnyik Sándor képei kapcsán a tér és figura kapcsolatának vizsgálatában, illetve „lehetetlen terek” ábrázolása Escher grafikái és a saját vázlatok, fázisrajzok nyomán.

1. feladat: A Művészeti Kar aulájában, az oszlopok mellett, geometrikus elemeket (kocka, hasáb stb.) helyeztem el. A hallgatók lerajzolták a teret a tárgyakkal együtt. A modell ebben a térben mozgott. A hallgatók fázisrajzokat készítettek a modelltől. Ezek a mozdulatrajzok csak kontúrrajzok voltak, amiket különböző színekkel rajzoltak meg, így nem keletkeztek takarások.
2. feladat: A modelltől készített krokikat, mozdulatrajzokat alakították át úgy, hogy geometrikus elemekre bontották a figurákat.
3. feladat: A tetőtérben, a folyosón, az oszlopok között, a tér különböző pontjain mozgás közben ábrázolták a modellt, akit már eleve geometrikus alapformákra bontottak. Ezeket a figurákat az alapszínek szerint festették meg.
4. feladat: Egy hosszú papírhengert végiggurítottak a rajzbaokokon a hallgatók. A hosszú csíkot részekre osztották. A teremben geometrikus testek között mozgott a modell (pl. kockán ült, hasábnak támaszkodott). A diákok ugyanazokat a beállításokat festették meg különböző nézőpontból. A papírcsík olyan volt, mint egy filmtekercs, fázisképekre, filmkockákra bontva, amiken ugyanaz a jelenet különböző nézőpontból mutatkozott meg.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/31-figura-mozgasa-belső-terben-geometrikus-elemek-kozt>

Mátis Rita DLA (1967) a RIPPL Vizuális Tanszék docense, a képzőművészet mestere. Hobbija a hivatása, szabadidejében figurális képeket fest.

5. feladat: „Lehetetlen tér” ábrázolása. A hallgatók a saját vázlaik (pl. a tetőtérben készített rajzok, a modelltől készített mozgásfázis rajzok) felhasználásával, Escher grafikái nyomán különös, végtelen teret ábrázoltak, figurával.

A Bauhaus Up kapcsán adott feladatok hasznosak voltak a hallgatók számára: fejlesztették a térlátásukat, és azt, hogy nagyobb egységekben, alapformákban tudják látni az emberi figurát. Egyes feladatoknál – mint az adott térben geometrikus tárgyak között mozgó figura ábrázolásánál – arra kellett ügyelniük a hallgatóknak, hogy méretarányosan rajzolják fel a teret, mert a mozgó figurát csak a tárgyához, magához a térhez tudták viszonyítani. A takarásokat úgy oldották meg, hogy különböző színnel csak sziluetszerűen rajzolták fel a modellt.

A második feladat fejlesztette az egyszerűsítő képességüket, azt, hogy hogyan tudják a korábban lerajzolt modellt úgy geometrikus formákra, forgástestekre bontani, hogy az leginkább hasonlítson az ábrázolt ember testrészeire. A harmadik feladat összetettebb volt, mert itt az adott térben már geometrikus formákra átírva kellett alapszínekben, mozgásfázisokban megfesteni a modellt. A negyedik feladatnál arra kellett ügyelniük a hallgatóknak, hogy a közösen használt tekercsen egyforma nagyságúak legyenek a különböző nézőpontból megfestett figurák. Az ötödik feladat szabadabb volt, saját krokikat használtak fel, a tér megsokszorozásával és a figurák méretarányainak megváltoztatásával tudtak „lehetetlen teret” létrehozni.

Hommage à Moholy-Nagy

(MOLNÁR ÁGNES ÉVA KURZUSA)

Molnár Ágnes Éva (1980) a RIPPL Média
Tanszéken a Média design BA szak
vezetője, egyetemi docens, médiaművész.
Szakterületei: objektív alapú képalkotás,
multimédia, performansz.

*Készítették a
Mozgóképkultúra és
médiáismeret szak
hallgatói:*

**Bárány Péter
Czár Kristóf
Pándi Patrik**

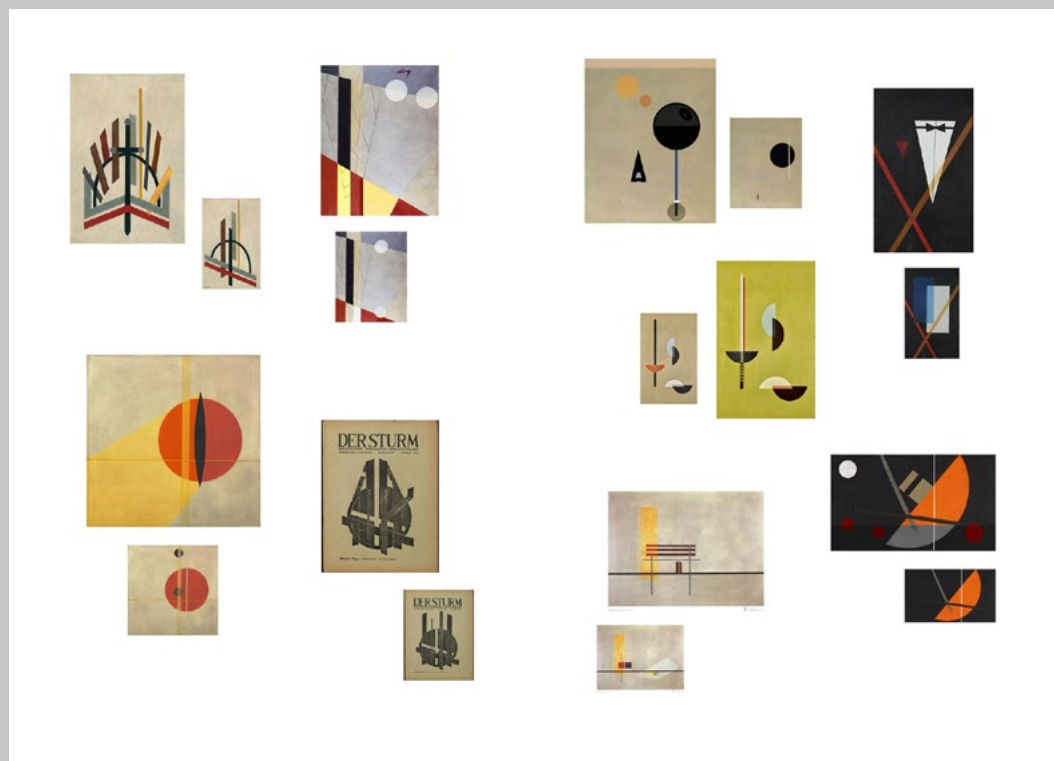
A Bauhaus évforduló kapcsán a mozgóképes hallgatók a Multimédia tervezés II. kurzus keretein belül azt kapták feladatnak, hogy dolgozzák fel Moholy-Nagy László egyik munkáját. Moholy-Nagy számos médiummal dolgozott, készített fotómontázsokat, úttörő volt a fotográfia sajátos felhasználásában, kísérleti elképzelései és megvalósult experimentális munkái voltak a mozgókép, a kinetikus művészet területén.

Az egyénileg létrehozott válaszok két opció mentén jöhetnek létre, az egyik Moholy-Nagy egyik kiválasztott munkájára való reflexió, a másik Moholy-Nagy munkásságának történelmi feldolgozása volt. Javasolt volt olyan munkák létrehozása, ami a Bauhaus szellemiségéhez híven a médiumok közötti átjárhatóságot, a médiumok közötti határok elmosását vizsgálja.

A munka során a hallgatók előbb a Bauhausszal, majd kifejezetten Moholy-Nagy László munkásságával ismerkedtek meg. Jelentős forrásként szolgált a Moholy-Nagy Alapítvány által kezelt honlap, ahol a művész teljes életművének dokumentációja elérhető.

A választható opciók közül népszerűbb volt a Moholy-munka átdolgozása, ezért ilyen jellegűek a látható munkák. A munkafolyamatban fontos szempont volt az is, hogy a nagyjából 100 évvel ezelőtt készült műveket mai kulturális, technikai környezetbe tudjuk ágyazni.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/24-hommage-a-moholy-nagy>

Alkotó: Czár Kristóf

AVANTGARDE - „DERRIÈREGARDE” – Bauhaus és társadalmiság

(MOLNÁR ÁGNES ÉVA KURZUSA)

*Készítették a Fotográfia BA
szak hallgatói:*

Angalét Péter

Biró Milán

Bokor Borbála

Gutay Bálint

Iványi Luca

Kanicska Soma

Kondricz Ákos

Molnár Bence

Nagy Olivér

A kurzus felvetése az volt, hogy ha volt avantgarde – francia szó, jelentése előfutárság, előőr –, akkor kell lennie valamilyen „utóőrnek” is, tehát az avantgárd művészetnek kell, hogy legyenek örökösei, kell, hogy valakik folytassák ezt a kulturális örökséget (a cím ezért lett Avantgarde – „Derrièregarde” – ez utóbbi egy fantáziaszó). Erre a szerepre kaptak felkérést a hallgatók, hogy kíséreljék meg a Bauhaus szellemi örökségének továbbvitelét, a Bauhaus gondolatok átültetését 21. századi technológiai és társadalmi környezetbe az objektív alapú képalkotás (fotográfia, mozgókép) eszközeinek segítségével.

A kurzuson kiadott feladatra való válaszadáskor elég tág spektrumból lehetett választani. A hallgatók két téma mentén indulhattak el: az egyik a Bauhausra jellemző technikai kísérletezés, a másik a társadalmi elkötelezettség, a művészet társadalomba való szorosabb integrálásának témája. Az elkészült hallgatói munkák többnyire ez utóbbival foglalkoztak, a kortárs társadalmi állapotok, helyzetek és problémák felismerése, az ezekre adott válasz, véleményformálás jelenik meg a munkákban. Mivel a hallgatók önálló döntésére volt bízva, hogy megtalálják saját témájukat, ezért mind a felvetések, mind a válaszadások szerteágazóak lettek.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/25-bauhaus-es-tarsadalmisag>

Válogás hallgatói munkákból

Passzázs performansz

(SZABÓ ZSÓFIA KURZUSA)

Szabó Zsófia (1977) a RIPPL Elméleti Tanszék docense, művészettörténész, színháztörténész. Nincs kedvenc korszaka, kedvenc művésze, általában nincsen kedvence, és ez inentől filozófiai problémaként is megragadható.

Részt vettek a Látványtervező BA szakos hallgatók:

Bense Kata Dorka
Dima Tímea Rita
Domokos Dominika
Fridrich Csilla
Jákóhalmi Zsófia
Karczag Krisztina
Kiss Donatella
Mayer Klára Anna
Nyári Virág
Szabados Kata
Szabó Anna Mária
Törteli Judit
Treszka Fanni
Urbancsek Adél
Végheő Hanna

Száz esztendővel ezelőtt a Bauhaus színpadi műhelye egy sajátos, a klasszikus tradíciótól jelentősen eltérő színházi formanyelvet dolgozott ki. Az Oskar Schlemmer irányítása alatt álló műhelyben az ember és tér viszonyrendszerét, valamint a mechanikus mozgásformákat tanulmányozták, sokszor uniformizált jelmezeket használtak, ugyanakkor kedvelték a burleszk és a vásári színjátszás spontaneitását. Az I. éves látványtervező szakos hallgatók egy olyan performansz létrehozását kapták feladatuk, ami a Bauhausbühne képzőművészet felől építkező szemléletén alapul, hogy újragondolják annak gépies mozdulatokkal, geometrikus elemekkel operáló stílusát.

A *Passzázs* című performansz a 2019. május 7-i Bauhaus UP! kiállítás megnyitóján valósult meg. A performansz egy gesztusfestési akcióval indult, amelynek során a fehér védőöltözetbe bújt diákok teljes testükkel mozgásban a tenyerükre felvitt piros, kék, sárga festékekkel festettek. Ezt a felszabadult mozgásformát egy kötöttebb, gépiesebb mozdulatsor váltotta fel. Az egyes terek adottságaihoz idomulva az aulából a lépcsőn lefelé, majd az udvaron, különböző alakzatokba rendeződve folytatták a szabályos mozdulatokat a hallgatók. A külső térben két ponton szakadt meg a mozgás, mivel ezekben a statikus pillanatokban a hallgatók (élő)képeket hoztak létre: a kezükben színes formákat (négyzet, téglalap, pálcá) és tárgyakat (labdák, vödörök) tartottak, ezekkel reflektáltak a Bauhaus konstruktivista, absztrakt-konkrét kompozícióira.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/2-bauhaus-up-2-kiallitas>

A performansz koreográfiájának kidolgozása előtt a hallgatók bevezetést kaptak a Bauhaus színpadi műhelyének történetébe, megismerkedtek az alkotókkal, a színházi formanyelvvél, tanulmányozták a jelmezeket, a mozgások stilizáltságát stb.

A következő fázisban a diákok különböző ötleteket vetettek fel: a legtöbben a közös festést, a visszafogott, egyszerű mozdulatsorok létrehozását, a mozgás közbeni alakzatokba rendeződést, illetve a kartonból vagy egyéb anyagból alapszínekre festett geometriai formák/idomok mint kellékek használatát javasolták. Ezek az elképzelések lettek a performansz alappillérei, amik további felvetésekkel és elemekkel egészültek ki a próbafolyamat közben. Hallgatói ötletek alapján került kiválasztásra az egyszerű, de látványos alapmozgás és a zene, közös gondolkodás eredményeként formálódtak az alakzatok, és születtek meg az átkötő elemek az egyes helyszínek között.

A próbák alatt a hallgatók aktív együttműködéssel, a Bauhaus kísérletező és játékos színházi miliójét megidéző módon, igazi csapatmunkában dolgozták ki és gyakorolták be az előadás koreográfiáját, gondoskodtak a technikai háttérrel, a szükséges kellékekről. A létrejött produkció azt tükrözte, hogy a hallgatók nemcsak megértették a Bauhaus egykori színpadi törekvéseit, de képesek voltak azokat a gyakorlatba is átültetni és kortárs szemlélettel újragondolni a kiindulópontokat.

Lent: Passzázs performance a látványtervező hallgatókkal, werkfotó a próbáról
jobbra: Passzázs performance

Performansz nap

(SZABÓ ZSÓFIA KURZUSA)

Részt vettek a Látványtervező

BA szakos hallgatók:

Bense Kata Dorka

Dima Tímea Rita

Domokos Dominika

Fridrich Csilla

Jákóhalmi Zsófia

Karczag Krisztina

Kiss Donatella

Mayer Klára Anna

Nyári Virág

Szabados Kata

Szabó Anna Mária

Törteli Judit

Treszka Fanni

Urbancsek Adél

Véghseő Hanna

2019. május 31-én az I. éves látványtervezőkkel egy egész napos performansz-sorozatot tartottunk. Az esemény közönség nélkül zajlott, mivel a folyamaton volt a hangsúly: mind a négy különálló, rövid produkció aznap, a hallgatók előzetes ötleteiből kiindulva született meg.

A *Tér & forma* című részben Sipos Bence azonos című videójának falra vetített képsora előtt mozogtak a hallgatók, a felhasznált mozgókép alapjául is szolgáló Fény-tér-modulátorra különböző színű fóliák, lámpák és tükrök használatával utaltunk. A *Domino-Fabrik* részben az eredetileg Sörös Rita projektjéhez kapcsolódó falapokból egy komplex térkonstrukció készült az aulában. A munka a hagyományos Dominó- napokat idézte: az élmény a konstrukció/dekonstrukció kettősségéből, feszültségéből keletkezett, a performansz során az építményt több fázisban semmisítették meg építői. A harmadik, *Blacklight* című esemény a sötétség és fény játékán alapult: egy terem két fala között kifeszített fonalak konstruktív vonalrendszere UV-fényben lépésről lépésre vált láthatóvá, ahogy a hallgatók a tenyerükbe nyomott UV-festékekkel beszínezték a szálakat. Ezek az események a Bauhaus kísérleteinek egy-egy aspektusát mutatták fel – a konstruktivizmusból, az ember és tér viszonyának analíziséből, a Gropius törekvéseinek fókuszpontjában álló építészeti megközelítésből és az új technológiai elemek művészeti felhasználásából indultak ki.

A záróesemény a dinamikára és a spontaneitásra épített, hogy ezzel a Bauhaus-ünnepek és mulatságok felszabadult hangulatát idézze meg. A *Finálé: a színrobbanás* címre keresztelt akció kültéren, a sportpályán leterített

papírszalagok között valósult meg, ahol először festékbe mártott vízbombákkal vívott „ütközet” zajlott két csapat között, végül pedig magasba szórt színes porok látványos, tűzijátékszerű „színrobbanása” búcsúztatta az eseménysorozatot.

A program megvalósítására kijelölt nap előtt összegyűjtöttük a hallgatói ötleteket, ezekből elkészült egy vázlatos forgatókönyv, amin aztán a hallgatókkal közösen dolgoztunk tovább a helyszínen. A diákok külön csoportokat alakítottak, így lehetőség nyílt arra, hogy az általuk jobban preferált eseményben vegyenek részt. Volt, aki az építésben lelte örömét, mások a performanszok koreográfiájának kidolgozásában és előadásában jeleskedtek. Sikerült a különböző szakok között is kapcsolatot teremteni, az egyik performanszhoz ugyanis egy olyan videomunkát használtunk fel, amelyet Sipos Bence képalkotás szakos hallgató korábban egy másik Bauhaus-projekt feladataként készített el.

Oktatóként nem titkolt szándékom volt, hogy ez a nap a közös élményről és az önfelelt szórakozásról szóljon elsősorban, s úgy vélem, ennek megvalósítása maradéktalanul sikerült. Az együttgondolkodás és a kollektív alkotás tartalmas, produktív, vidám és katartikus pillanatokban gazdag minőségi időt és jelenlétet teremtett mindannyiunk számára.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/23-performansz-nap>

Bauhaus Play

(SZALAY MIKLÓS KURZUSA)

Szalay Miklós (1972) a RIPPL vizuális tanszék
docense, szabadúszó tervezőgrafikus,
arculattervező. Másodállásban ipari alpinista.

Készítették a
Látványtervező BA, az
Elektronikus ábrázolás BA és a
Fotográfia BA szak hallgatói:

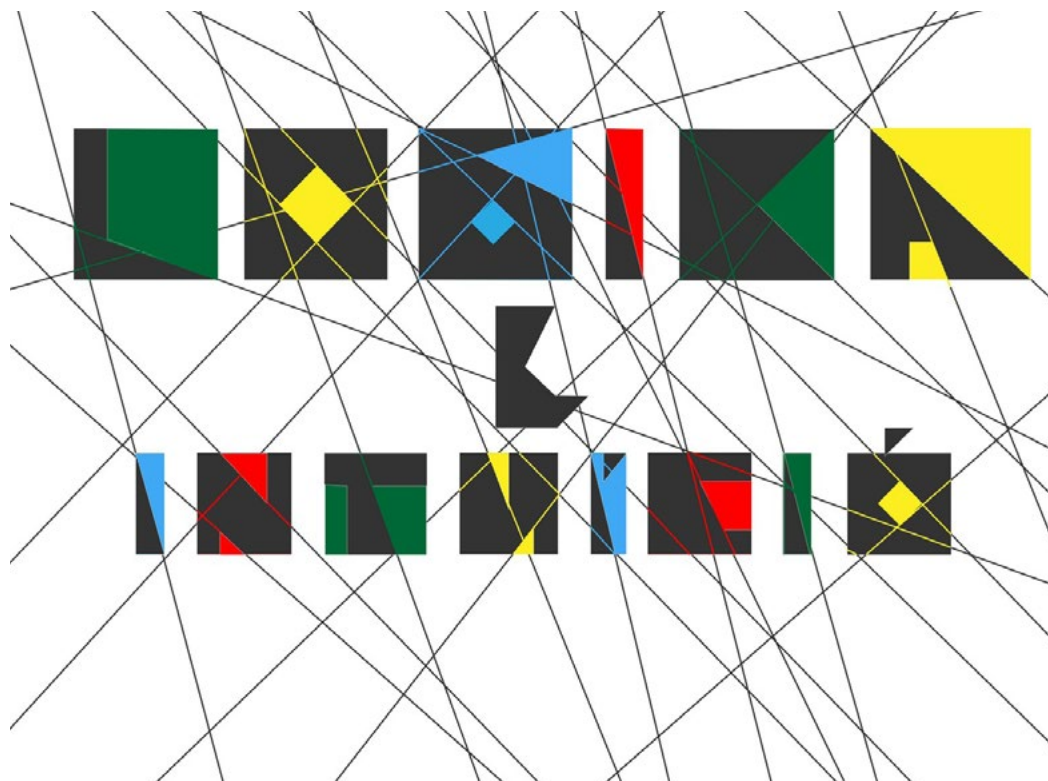
Berta Fanni
Börzsönyi Noémi
Hegedüs Vid
Kalmár Fruzsina
Kondricz Ákos
Nagy Dorottya
Németh Sára
Piros Adél
Szakács Vivien
Vass Edina

Van egy emblemikus jelenet a *Brian élete* című filmben, amikor fölteszik a lázadó zsidók a kérdést: „Mit adtak nekünk a rómaiak”? Így kérdelem én is, mit adott nekünk a Bauhaus? A válasz sokrétű, gazdag és akár a filmben, önironikus helyzetbe hozza a kérdezőt: a Bauhaus adta a moduláris szemléletet; a fogyasztói tudatosságot, avagy a felhasználói alapú tervezői közelítésmód alapjait fektette le, aminek ma a UX volna a betetőzése; a gyártásoptimalizált termelési feltételekre is odafigyelő tervező eszményképét, s még persze sok más is.

Mára a Bauhaus az oktatásban inkább stílusvonalat jelent, vagy azt is gondolhatjuk, ezek az eszmék beépültek a csontjainkba, és már észre sem vesszük áldásos jelenlétüket. Amikor egy hallgatónak az a feladata, hogy „bauhausosan” készítsen el valamit, az az ő olvasatában az alapvető mértani idomok és a tiszta színek használatát jelenti. A munkák pedig mintha megtöltenének egy mókás színpadot, ahol ilyen fura szabályok szerint kell létezni, akár abban a játékban, mikor az a szabály, hogy eszperentéül beszéljünk vagy épp fél lábon ugrálva a fülünket fogva kell verset szavalni.

Itt is ez történik: a feladat az volt, hogy tipografáljunk bauhaus módon, az eredményt látva a tanár alapélménye az ironia érzése, a fricskái – a látogató persze lehet, hogy komoly szándékú tervezőgrafikát érzel. Mindenesetre sem a tanárnak, sem a hallgatónak nem kell szégyenkeznie.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/21-bauhaus-play>

Alkotók:
balra fent: Molnár Bence
jobbra fent: Németh Sára
lent: Piros Adél

(SZIGETHY ANNA KURZUSA)

*Készítették a Képkalkotás
BA szak hallgatói:*

Berényi Sándor
Bodorkós Máté
Czömpöl Kristóf
Cseke Fruzsina
Csiga Mirtill
Friebert Klaudia
Gillich Bettina
Husztai Zsóka Király
Ágnes Kovács
Domonkos Majer
Viktória Molnár
Dániel Szarka
Szira
Szita Réka

A feladat George Perec **A dolgok** című kisregényének alapján a körülöttünk levő mindennapi és vágyott tárgyak feltérképezése, vizuális listájának elkészítése, vicces vagy ironikus körbejárása volt. A Bauhaushoz a tárgykultúra, a design és filléres tárgyak közötti különbségek vizsgálatával kapcsolódik; egy lehetséges kritika, elemzés a minket elárasztó fogyasztói társadalomról.

Az külön öröndetes, hogy a feladat témája, azaz a mindennapi tárgykultúránk és annak kritikája a hallgatók által megfogalmazott felvetésként merült fel. Ez a fiatal felnőtt generáció mindennél jobban elkötelezett, de legalábbis érdeklődő a fenntarthatóság és ökológiai kérdések iránt. Ahogy mindannyian, ők sem tudnak egyértelmű válaszokat, megoldásokat adni a fogyasztói társadalom problémáira, de mindenképpen foglalkoztatja őket az egyéni felelősség és kollektív tenni akarás, amelynek ebben a feladatban hangot is adhattak a maguk vizuális eszközeivel.

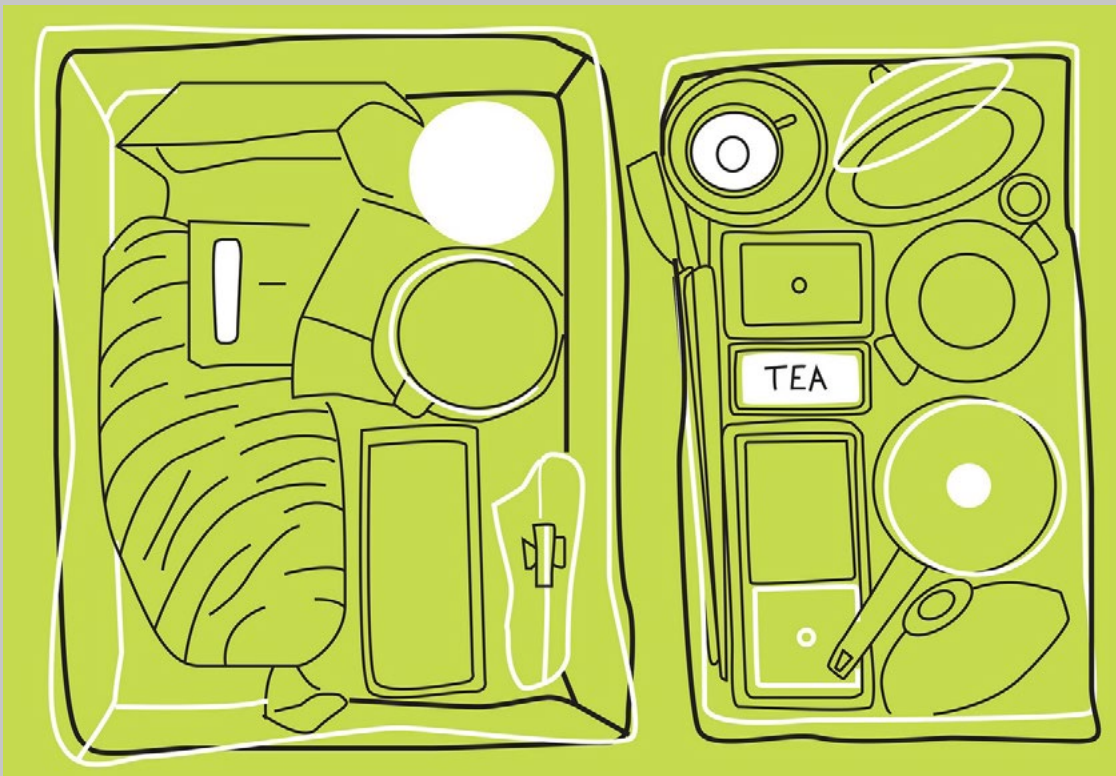
Perec regényének mintájára a szűkebb és tágabb környezetük aprólékos vizsgálatával kezdték a hallgatók a munkát, amelyből aztán konkrét tárgyakat vagy azok képeit kiválasztva dolgoztak tovább egy saját mű megfogalmazásában. Az elkészült munkák technikailag változatosak, lehetett videóban, stop-motion technikában, fotósorozatban is gondolkodni és manuális technikákkal is dolgozni, mint akvarell, illusztráció vagy plasztika. A kurzus és a Bauhaus fontos elve, hogy a koncepcióhoz, a tervhez a hallgató keresse meg azt a kifejezési módot, eszközt, amelyet a legpontosabbnak érez, nem maradva feltétlenül a hagyományos művészeti ágak vagy szakirányi besorolásoknál.

Egy irodalmi mű ihlette feladatnál, amely komoly társadalmi kérdéseket boncolgat, a vizuális alkotás kiindulópontja is a kutatás kell, hogy legyen. A regény és ökológiai, természetvédelmi szövegek, a fogyasztó társadalom mozgatórugóinak rövid elemzésén túl részletesen foglalkoztunk vizuális előképekkel és kortárs művészek mai megfogalmazásaival.

A hallgatók előadásokat tartottak a Pop art művészet társadalmi beágyazottságáról, Andy Warhol ikonikus tárgyairól, a Hellowood építészcsoport tárgyainak, épületeinek újrafelhasználó, közösségi gondolkodásáról. Megnéztük néhány mai művész reakcióját: elemeztük Thorsten Brinkmann kollázsszerű, különböző korok és stílusok szerint összeválogatott tárgyakat tartalmazó fotóit, Thomas Hirschhorn hangsúlyozottan olcsó anyagokat, szemetet eltúlzott méretben és mennyiségben használó installációit vagy David Fincher **Harcosok klubja** című filmjének híres „Ikea fészekrakó ösztön” jelenetét. Ezek a művészek és művek pro és kontra foglalkoznak értékes és értéktelen tárgyainkkal, életmódunkkal és segítettek a diákoknak a hangnem kiválasztásában, hiszen nem mindegy, hogy vicces, örömteli vagy kritikus, esetleg negatív módon „szólnak hozzá” a témához.

Kulcsszavaink a feladatban a gyűjtés-gyűjtögetés mechanizmusa, mindennapi tárgyaink újrafelfedezése, kiüresedés, felesleges tárgyak gyűjtögetése, szemétermelés vs. vágyott tárgyak és vágyott életmód elérése, örömteli, elfogadó vagy társadalomkritikus megközelítés, vélemény megfogalmazása – azaz a fogyasztói társadalom kritikája vagy az aktuális helyzet kiélvezése volt.

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/15-a-dolgok>

Válogatás hallgatói munkákból,
fent balról jobbra: Berényi Sándor, Szarka Szíra, Bodorkós Máté
lent: Majer Viktória, Gillich Bettina

A Bauhaus meg én

(SZIGETHY ANNA KURZUSA)

Készítették a Képkalkotás
BA szak hallgatói:

Bálint Ádám
Berényi Sándor
Bodorkós Máté
Czömpöl Kristóf
Cseke Fruzsina
Halász Gábor
Király Ágnes
Kocsis Roland
Kováts Domonkos
Köves Ádám
Mayer Viktória
Sipos Bence
Szarka Szíra
Szeidl Luca
Szente Szimonetta
Wágner Levente

A feladat a Bauhaus néhány ikonikus művét vette alapul, amelyekhez a hallgatók különböző megközelítésű és műfajú feldolgozásokat készítettek. Egy mai vizuális reagálást kellett készíteni a 100 éves művek szellemiségére, amelyek egyrészt elemzik magát a munkát, utalnak a mű létrejöttének körülményeire, történetére, funkciójára, ugyanakkor mindig tartalmaznak egy saját megközelítést is: bemutatják, hogy egy fiatal művésznek ma mi a fontos ezekből a műtárgyakból.

A választható műtárgyak listája ugyanolyan változatos volt, mint maga a Bauhaus, azaz ipari formatervezés, festészet, jelmezterv, szobor, betűtípus, fotográfia egyaránt szerepelt a listán, amelyből a hallgatóknak választaniuk kellett. A művek: Wassily Kandinsky: *Composition 8.*, Breuer Marcell: *Vaszilij szék*, Mies van der Rohe: *Haus Lemke*, Josef Hartwig: *Bauhaus sakk-készlet*, Oskar Schlemmer: *Triadisches Ballett jelmezek*, Moholy-Nagy László: *Light Space Modulator*, Marianne Brandt: *ME*, Marianne Brandt: *teáskanna*, Hannes Meyer: *Önarckép*, Herbert Bayer: *Universal Bayer font*, Moholy-Nagy László: *Gret Palucca a verandán*.

Az elkészült munkák technikailag igen változatosak lettek. Ennek kevésbé az az oka, hogy a Bauhaus pedagógiai elveihez kapcsolódóan a hallgatókkal mindig megkerestük a legadekvátabb technikát a koncepciójukhoz – bár ebben is igyekeztünk követni az ottani módszert. Az alapvető ok a kurzusra járó hallgatók összetételében keresendő; ugyanis egy olyan szabad alkotás-kurzusról van szó, amelyet mozgókép és képkalkotó szakos hallgatók egyaránt felvehetnek, akik maguk is igen sokféle háttérrel érkeznek. A filmes diákok sokszor fotós vagy animációs előképzettséggel,

a képkalkotók pedig kép- vagy tervezőgrafikai, festészeti, illusztratori előélettel csatlakoztak be az órára. Ezért az elkészült munkák között van videó, animáció, plakátsorozat, fotókollázs, dokumentumfilm, illusztráció vagy plasztika.

A feladat a történeti Bauhaust vette alapul. Az előző feladattal ellentétben itt kevésbé kellett vagy lehetett magától a múltól és a Bauhastól elvonatkoztatni, eltávolodni; ugyanakkor mai technikai eszközökkel kivitelezett, hozzáforgatott részekkel, most készített művekkel kiegészítve egy mai munka jött létre. A választásnál szempont volt, hogy a hallgató olyan művet dolgozzon fel, amelyhez valamiféle kötődést, hasonlóságot, személyes szempontokat tud kötni, ami jelenjen is meg a szubjektív bemutatás-részben.

Nem egyszerű parafrázist kellett készíteni, hanem egy saját feldolgozást, amely nem annak a bizonyos műnek egy újabb verziója, hanem abból kiindulva egy új mű. Hogy milyen mértékben lehet-érdemes eltávolodni vizuálisan, koncepcióban az eredeti munkától, az minden esetben közös konzultáció eredménye volt.

Alkotó:
Halász Gábor

<https://bauhausup.uni-mate.hu/archiv/29-bauhaus-meg-en>

Hallgatói munkák,
felülről lefelé:
Szarka Szóra
Bodorkós Máté
Kovács Domonkos

A feladat kivitelezése során fontos kulcsszavak, fogalmak voltak a következők: mai reagálás 100 éves művekre, szellemiségre; egy műalkotás vagy designtárgy vizuális feldolgozása saját szemszögből; a mából visszanezés a múltba, minél jobban megérteni és bemutatni a választott mű létrejöttét, jelentőségét. Ezekből a fogalmakból is egyértelmű, hogy a feladat kiindulópontja mindenkinél egy alapos magyar és idegen nyelvű kutatás kellett, hogy legyen az eredeti műről és alkotójáról. A művész életrajza, munkássága, fontos gondolatai, a technika, amivel dolgozott, a hely, ahol dolgozott – mind adhattak és adtak is alapot az új létrehozandó munka koncepciójához. A konkrét mű elemzése forma, szín, kompozíció, az ábrázolt világ, funkció vagy utóhatás szempontjából pedig a technikai megvalósításhoz szolgáltak információval, ötletekkel.

A létrejött munkák nem tartalmazhatták a kutatásban, gyűjtésben szereplő szövegeket, hiszen nem az volt a feladat, hogy adatokat, információkat vizualizáljanak vagy alkalmazott művészeti szempontok szerint bemutassák a művet; hanem reflektáltak rá és látványos vagy rejtett módon tartalmazták a nagy előd munkásságát.

Szerzők / Authors

Appelshoffer Péter

„Formai eszközökkel és a színek kölcsönhatásaival való foglalatосkodás”

Working with pictorial elements and the interaction of colours

ORCID: 0000-0003-2030-6691

appelshofferpeter@gmail.com

Metropolitan Egyetem, Budapest

Ficzek Ferenc

Vetített képarchitektúrák / Projected picture-architectures

ORCID: 0000-0002-7059-7856

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

ficzek.ferenc@uni-mate.hu

Gimesi Judit

Színkör sátor / Colour star tent

ORCID: 0000-0002-7858-1242

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

gimesi.judit@uni-mate.hu

Gyenes Zsolt

Projektogram / Projectogram

ORCID: 0000-0001-6037-5224

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

gyenes.zsolt@uni-mate.hu

Jónás Péter

Bauhaus-reflexiók / Bauhaus reflections

ORCID: 0000-0002-2313-4779

EKKE Eger

jonpet76@gmail.com

Károly Sándor Áron

Bauhaus Photography Now / Bauhaus Photography Now

ORCID: 0000-0002-0135-2783

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

karoly.sandor.aron@uni-mate.hu

Mátis Rita

Figura mozgása belső térben, geometrikus elemek között

Movement of a figure between geometric elements

ORCID: 0000-0001-7728-8362

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

matis.rita@uni-mate.hu

Molnár Ágnes Éva

Hommage à Moholy-Nagy / Hommage à Moholy-Nagy

Avantgarde - Derrièregarde. A Bauhaus és a társadalmisság

Avantgarde - Derrièregarde. The Bauhaus and society

ORCID: 0000-0002-4693-7101

Metropolitan Egyetem, Budapest

agnesevamolnar@gmail.com

Szabó Zsófia

Passzázs performance / Passage performance

Performansz nap / Performance day

ORCID: 0000-0001-5460-9450

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

szabo.zsofia@uni-mate.hu

Szalay Miklós

Bauhaus Play / Bauhaus Play

ORCID: 0000-0002-6228-3734

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

szalay.miklos@uni-mate.hu

Szigethy Anna

A dolgok / The things

A Bauhaus és én / The Bauhaus and me

ORCID: 0000-0003-2342-1724

MATE KC Rippl-Rónai Művészeti Intézet

szigethy.anna@uni-mate.hu